

klart og tydeligt – og det er jo en statslig myndighed – fremgår, at Echelon eksisterer, at man har fuldt kendskab til det. Den rapport har ligget på ministrenes bord. Det går jeg ud fra hr. Jan Trøjborg er enig i. Så sker der efterfølgende det, at da den bliver offentliggjort, sletter man de afsnit, som vedrører eksistensen af Echelon, muligvis for at få den til at passe sammen med de officielle forklaringer.

Det synes jeg er et problem. Det er nu et problem, som de nye ministre har overtaget. Men det er et problem, som jeg synes Socialdemokratiet skulle se at få ryddet op i, sådan at vi sammen kan starte på bar bund i den her sag.

Det ville jeg nemlig meget gerne samarbejde med hr. Jan Trøjborg om at komme videre med, men vi bliver nødt til at have ryddet op i fortiden.

(Kort bemærkning).

Jan Trøjborg (S):

Jeg gør det kort. Jeg vil blot sige, at der jo ikke er noget som helst ulovligt i et internationalt efterretningssamarbejde. Det, der er vigtigt, er naturligvis, at det, vi har ansvar for, og det, vi har mulighed for at påvirke, sikrer vi foregår i nøje overensstemmelse med dansk lovgivning.

Så kan jeg for øvrigt ikke genkende det forløb, som hr. Keld Albrechtsen skitserer her.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg godt bede forsvarsministeren om at redegøre for den sag, for nu ligger de dokumenter jo i den nuværende regerings administration.

Jeg synes, det er et problem, hvis det er sådan, at man har haft rapporter liggende, som dokumenterer kendskabet til Echelonssystemet og måske også dokumenterer Danmarks forbindelse til dette system, at man så har en offentlig udgave, hvor disse oplysninger er slettet. Det er et problem, også fordi den nye regering dermed har et kendskab til Echelon, som den ikke vil stå ved.

Kl. 10.45

Jeg vil godt spørge forsvarsministeren, om vi så ikke kan få en redegørelse for det problem med den rapport, således at vi kan få den sag ud af verden og komme videre med at diskutere, hvordan man sikrer borgernes retsstilling.

Jesper Langballe (DF):

Det Big Brother-perspektiv, der tegner sig med mulighederne for elektronisk overvågning, er

skræmmende, der er ingen af os, der kan lide tanken. At Echelon eksisterer må betragtes som en nagelfast og meget velbeskrevet kendsgerning.

Men navnet Echelon er jo egentlig ikke det afgørende. Det afgørende er, at muligheden findes, og at man er naiv, hvis man tvivler på, at muligheden bliver brugt. Men lige så naiv er troen på, at man kan fjerne problemet ved at vedtage et internationalt forbud.

Det minder mig ærligt talt om præsten i Randlev, der under napoleonskrigene for 200 år siden foreslog et internationalt forbud mod krig. Og da krig fremkaldes af egennytte, så ville den gode mand også have egennytten forbudt ved lov og behørigt straffet, hvis den trods forbuddet alligevel skulle vise sig. Det er en form for troskyldighed, som i dag trives særligt på venstrefløjen.

Er der nogen, der for alvor kan tro, at hvis den danske regering henvender sig til Storbritannien og USA og foreslår et internationalt forbud mod elektronisk aflytning, så vil de svare »undskyld, vi gør det aldrig mere«, og så vil de pakke al grejet sammen? Der er faktisk områder af virkeligheden, over for hvilke love og forbud og viljen til internationale aftaler er magtesløse. Og forbuddet, som ingen djævel alligevel kan håndhæve, bør man holde sig fra at udstede.

Den bedste beskyttelse er indtil videre en vågen presse, der kan afdække mest muligt, så folk kender risici, og så de krypteringsbeskyttelser, der går frem sideløbende med truslen. Elektronisk betingede problemer imødegås bedst ad elektronisk vej og ikke ved politiske besværgelser. Der er jo sørget for, at den elektroniske kommunikationsteknik ikke vokser ind i himlen. Jo bedre den bliver, des mere sårbar er den.

Den teknologi, som vi jo alle gerne så beskyttet, er den selv samme, som, i takt med at den forbedres, angriber sig selv, når den bruges til overvågning og til hackerangreb og virussepidemier. De, der vil bryde ind i kommunikationsnettet enten for at overvåge eller for at sabotere det, får ved den stigende datakraft stadig større fordele på deres side. Der er faktisk kun én kommunikationsform, der er hundrede procent sikker, siger de professionelle, og det er en konvolut med et frimærke på til 4 kr., og den metode lader sig faktisk stadig anvende.

Det konkrete spørgsmål er så, hvad vores egne efterretningstjenester medvirker til, og her mener Dansk Folkeparti ikke, at Folketingets partier skal snøre de hemmelige tjeneste ind i en